

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

28 mai 2014

mun. Chișinău

Colegiul penal în componența:

președinte – Nicolae Gordilă,

judecători – Liliana Catan și Iurie Diaconu,

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar împotriva sentinței Judecătoriai Hîncești din 11 octombrie 2013 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 04 februarie 2014, declarat de către avocatul Bondarenco Oleg în numele inculpaților,

Guțanu Igor Petru, născut la 23 iunie 1986, originar și domiciliat r-l Hîncești, s. Cățeleni.

Guțanu Dumitru Petru, născut la 23 iunie 1986, originar și domiciliat r-l Hîncești, s. Cățeleni.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. în prima instanță: 20.02.2013-11.10.2013
2. în instanța de apel: 21.11.2013-04.02.2014
3. în instanța de recurs: 24.04.2014 - 28.05.2014

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriai Hîncești din 11 octombrie 2013, Guțanu I.P. și Guțanu D.P. au fost recunoscuți vinovați și condamnați, fiecare, în baza:

- art. 217 alin. (3) lit. b) Cod penal, la 2 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții de răspundere pe un termen de 3 ani;
- art. 290 alin. (2) lit. b) Cod penal, la 1 an închisoare;
- art. 292 alin. (1) Cod penal, la 2 ani închisoare.

Conform art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor, fiecăruia, i-a fost stabilită pedeapsa definitivă de 4 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții de răspundere pe un termen de 3 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În baza art. 90 Cod penal, executarea pedepsei cu închisoare pentru fiecare, a fost suspendată condiționat pe un termen de 4 ani.

2. Potrivit sentinței, Guțanu I.P. și Guțanu D.P. la 16 august 2012, în s. Cățeleni, r-l. Hîncești, la domiciliu, fără scop de înstrăinare, au păstrat 3,57 gr. de marihuană uscată, care potrivit Hotărârii Guvernului nr. 79 din 23.01.2006, privind aprobarea listei substanțelor narcotice, psihotrope și a plantelor ce conțin astfel de substanțe depistate în trafic ilicit precum și cantitățile acestora, reprezintă proporții mari.

În continuare, în aceleași condiții, Guțanu I.P. și Guțanu D.P. la domiciliu, neavând autorizație corespunzătoare, au păstrat 64 cartușe de cal. 7,62*39 mm., o grenadă defensivă de mână de model „F-1”, ce face parte din categoria muniției și 156,9 gr. de exploziv brizant "trotil", ce face parte din categoria substanțelor explozive.

Acțiunile lui Guțanu I.P. și Guțanu D.P. au fost încadrate în baza: art. 217 alin. (3) lit. b) Cod penal, *păstrarea ilegală de plante care conțin substanțe narcotice, săvârșite în*

proporții mari, de două persoane, fără scop de înstrăinare; art. 290 alin. (2) lit. b) Cod penal, păstrarea munițiilor fără autorizarea corespunzătoare, săvârșită de două persoane; art. 292 alin. (1) lit. b) Cod penal, păstrarea substanțelor explozive, fără autorizarea corespunzătoare.

3. Împotriva sentinței a declarat apel avocatul Bondarencu O., în numele inculpaților, în care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri de achitare, invocând aprecierea eronată a probelor administrate pe caz, care dovedesc nevinovăția inculpaților de cele incriminate lor, iar alte probe suplimentare ce ar confirma vinovăția lor nu au fost prezentate de partea acuzării, precum și faptul că obiectele interzise depistate la domiciliu, puteau fi aruncate și depozitate de către alte persoane.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 04 februarie 2014, a fost respins apelul declarat și menținută sentința fără modificări.

În motivarea soluției sale instanța de apel a stabilit că instanța de fond corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept și just a ajuns la concluzia că inculpații Guțanu I.P. și Guțanu D.P. au săvârșit infracțiunile imputate lor.

Deși inculpații vina n-au recunoscut-o, instanța de apel a conchis că vina lor în comiterea infracțiunii prevăzute de art. art. 217 alin. (3) lit. b), 290 alin. (2) lit. b) și 292 alin. (1) lit. b) Cod Penal, este dovedită integral prin cumulul de probe administrat la caz.

Instanța de apel a considerat că instanța de fond just a apreciat critic depozițiile inculpaților, considerându-le o metodă aleasă de ultimii pentru a evita răspunderea penală, deoarece ele au fost combătute de ansamblul de probe administrat.

Cu referire la poziția părții apărării privind faptul, că la depistarea munițiilor, substanțelor explozive și substanțelor narcotice în gospodăria familiei Guțanu, nu a fost luat în considerație faptul că membrii acesteia sunt mai multe persoane, instanța de apel a conchis că, Guțanu D.P. muncind preponderent în mun. Chișinău, la fel ca și Guțanu I.P. are viza de domiciliu în s. Cățeleni, r-l Hâncești. Or, la materialele cauzei penale nu sunt careva probe care ar confirma că dânsul ar avea un alt domiciliu - cel puțin deținut în locațiune, de aceea instanța de apel a considerat nefondat apelul și pe acest temei. Totodată, s-a constatat, că chiar și muncind ocazional în sectorul de construcții în mun. Chișinău, inculpatul Guțanu D.P. avea domiciliul de iure cât și de facto în s. Cățeleni r-l Hâncești, împreună cu fratele său Guțanu I.P., iar sora acestora, Guțanu M.P. locuia în mun. Chișinău, împreună cu Gavajuc N. - fapt confirmat de ultimul în ședința de judecată, și mama inculpaților de mai mulți ani este plecată peste hotarele R. Moldova, revenind în s. Cățeleni doar în perioada concediilor.

Instanța de apel a conchis că la stabilirea categoriei și măsurii de pedeapsă inculpaților, instanța de fond a ținut cont de toate circumstanțele reale și personale privind individualizarea pedepsei, aplicându-le o pedeapsă corectă, echitabilă și legală, precum și s-a avut în vedere caracterul prejudiciabil al acțiunilor - au săvârșit un cumul de infracțiuni, una dintre care este gravă, personalitatea acestora - caracteristica satisfăcătoare la locul de trai, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării lor, corect trăgând concluzia că îndreptarea și reeducarea lor este posibilă fără izolarea de societate, cu aplicarea pedepsei neprivative de libertate, ținând cont de

faptul că urmare a acțiunilor infracționale a inculpaților nu au survenit careva urmări grave.

5. Hotărârile judecătorești adoptate pe caz se contestă, cu recurs de către avocatul Bondarencu O., în numele inculpaților, în care se solicită casarea acestora, cu pronunțarea unei noi hotărâri de achitare, invocând argumente similare cu cele invocate în cererea de apel, precum și:

- nepronunțarea instanței de apel asupra tuturor argumentelor invocate în apel;
- motivarea soluției de către instanța de apel este improprie, asumându-și concluziile instanței de fond.

6. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct.11) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privind opinia sa asupra recursului declarat de către avocatul Bondarencu O., solicitând respingerea acestuia ca inadmisibil, deoarece motivele invocate în recurs au fost obiect de judecare în instanța de apel și instanța respectivă, respectând prevederile art. 414, 417 Cod de procedură penală s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel și a indicat temeiurile care au dus la respingerea lui.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestuia, din următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Analizând decizia instanței de apel, Colegiul penal atestă faptul că, starea de fapt și de drept apreciată de către instanțele de fond și apel concordă cu circumstanțele stabilite și probele administrate, verificate și apreciate din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar toate în ansamblul – din punct de vedere al coroborării lor.

Colegiul constată că instanța de apel just a evidențiat că, probele părții acuzării și apărării, adică declarațiile martorilor Guțanu M., Gavajuc N., Cozlan P., Sîrbu O., Cujba V., Rotaru M., Mițco S., precum și procesul-verbal de percheziție din 16 august 2012, raport de constatare tehnico-științifică nr. 3044 din 23 august 2012, raport de constatare tehnico-științifică nr.2993/2994 din 24 august 2012, raport de constatare tehnico-științifică nr. 3136 din 22 august 2012, confirmă vina lui Guțanu I.P. și Guțanu D.P. în comiterea infracțiunii prevăzute de art. art. 217 alin. (3) lit. b), 290 alin. (2) lit. b) și 292 alin. (1) lit. b) Cod Penal.

Deși, inculpații vina n-au recunoscut-o, însă instanța de apel în mod just a apreciat declarațiile inculpaților ca o modalitate de eschivare de la răspunderea și pedeapsa penală, deoarece ele se combat de cumulul de probe administrate la caz și care dovedesc cu certitudine comiterea de către dânsii a faptelor incriminate.

Lecturând textul recursului declarat, Colegiul atestă faptul că, conținutul acestuia este similar: cu cel al cererii depuse de către avocatul Bondarencu O., în numele inculpaților, în ordinea art. 244–247 Cod de procedură penală, la etapa prezentării

materialelor de urmărire penală (f.d.138-142, v.1), cu cel al plîngerii depuse în ordinea art. 299/1–299/2 Cod de procedură penală (f.d. 165-170, v.1), precum și cu cel al cererii de apel (f.d. 70-79, v.2).

Astfel, Colegiul constată că argumentele apărătorului invocate în aceste cereri au format obiect de discuție, cît la etapa urmăririi penale și judecării în instanța de fond, atît și la etapa judecării în instanța de apel, asupra căroră s-au expus organul de urmărire penală, instanța de fond și de apel.

În același context, Colegiul constată că argumentele invocate de recurent se referă la procedura de apreciere a probelor de către instanța de fond și de apel, însă aprecierea probelor ține de examinarea cauzei în fapt și în drept, fie în instanța de fond, fie în instanța de apel, iar dezacordul unei părți în acest sens nu echivalează cu o eroare ce ar da temei de casare a unei hotărâri de condamnare sau de achitare.

În recursul ordinar declarat de apărător, decizia recurată este criticată, prin prisma temeiului de casare prevăzut la pct. 6) alin. (1) ale art. 427 Cod de procedură penală.

Analizînd cazul de casare prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, Colegiul menționează că o hotărîre judecătorească este supusă casării, în temeiul acestui punct cînd instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărîrii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței. Reieșind din textul recursului, apărătorul a specificat temeiurile: *„instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, motivarea soluției din decizia recurată este una improprie și vădit formală”*.

Însă Colegiul constată că, în cauză, instanța de apel, respectînd prevederile art. 414 alin. (5) Cod de procedură penală, în hotărîrea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelul declarat. În fapt, decizia instanței de apel corespunde tuturor prevederilor legii de procedură penală, ea fiind legală și întemeiată.

În privința argumentului invocat de recurent privind neexpunerea asupra tuturor temeiurilor invocate în apel, Colegiul reiterează practica judiciară (cazul Ruiz Torija v. Spain, 09.12.1994), unde Curtea menționează că instanțele judecătorești naționale trebuie să-și motiveze deciziile în temeiul articolului 6 § 1 al Convenției. Totuși, instanțele judecătorești nu sunt obligate să ofere răspuns detaliat la fiecare argument și extinderea la care se aplică această obligație de a prezenta motive poate să varieze în dependență de caracterul deciziei. Motivele deciziei pot fi, de asemenea, deduse din circumstanțele cauzelor. În alt caz (Coroi v. RM, 15.03.2011), Curtea a specificat că, este adevărat că decizia Curții de Apel a fost foarte succintă și doar a menținut hotărîrea primei instanțe. Totuși, avînd în vedere faptul că fondul cauzei a fost examinat în mod corespunzător de către prima instanță și că hotărîrea acesteia este motivată suficient, precum și avînd în vedere natura motivelor invocate de reclamant în cererea sa de recurs, Curtea nu consideră că respingerea recursului fără o motivare detaliată constituie o violare a cerințelor articolului 6 § 1 al Convenției.

Sub acest aspect, Colegiul reține că, dacă instanța de fond a dat răspunsuri detaliate la argumentele invocate în apel, care coincid cu cele invocate în recurs, și instanța de apel argumentarea dată o consideră justă și întemeiată, nu este obligatoriu ca instanța de apel să le repete este destul menținerea acestora, așa cum a efectuat instanța de apel în cazul supus judecării, fapt ce duce la neincidența art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, în cazul supus judecării.

În urma celor supra indicate, Colegiul conchide că temeiurile invocate de recurent nu sunt aplicabile din punct de vedere al prezenței erorilor de drept, care ar da temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării hotărârilor judecătorești adoptate pe caz și potrivit legii, se impune inadmisibilitatea recursului, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului ordinar împotriva sentinței Judecătoriei Hîncești din 11 octombrie 2013 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 04 februarie 2014, declarat de către avocatul Bondarenco Oleg în numele inculpaților, **Guțanu Igor Petru și Guțanu Dumitru Petru**, în cauză penală în privința acestora, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 25 iunie 2014.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Liliana Catan

Iurie Diaconu